

Acabem amb la cultura patriarcal!

Des de que es va començar a comptar l'any 2003 fins el dia d'avui, 971 dones han estat assassinades a mans d'homes a Espanya. Aquests gairebé 1.000 assassinats són la punta de l'iceberg de la violència masclista, que està present en tots els àmbits de la nostra societat independentment de la posició social, l'edat o aspectes culturals. Les nostres vides es veuen condicionades per una norma masclista que ens limita i ens censura. Coincidint amb la celebració del dia per a l'eliminació de la violència contra les dones, les Dones Joves de Joves d'Esquerra Verda reflexionem sobre les violència masclistes que patim dia a dia, un seguit de dinàmiques, opressions, discursos, estereotips i injustícies que s'instal·len en les nostres vides, els nostres ambients i en les nostres ments i les de la gent que ens envolta. Es tracta, al cap i a la fi, d'una cultura patriarcal que posa sobre les nostres espatlles el pes de les tasques de cura; ens obliga a encaixar, tant a nosaltres com als nostres companys, en uns rols de gènere absurds; ens relega a espais invisibles i ens otorga l'etiqueta de boges i exagerades quan intentem fer alçar la nostra veu per exigir igualtat i justícia de gènere.

A l'actualitat, tot i que ens queda molt camí per recórrer, som molt més conscients de la diversitat de formes amb què l'heteropatriarcat fa ús de la violència per perpetuar un sistema que posiciona l'home per damunt de les dones. Aquesta cultura de la violència es manifesta en tots els àmbits de la nostra societat: al món laboral, amb la bretxa salarial, el sostre de vidre, la divisió sexual del treball i la invisibilització de les tasques reproductives; amb la pressió estètica que patim les dones, que afecta la concepció que tenim de nosaltres mateixes i, en alguns casos, fins i tot perjudica la nostra salut; la culpabilització que sentim quan expressem desig sexual, juntament amb tòpics com el de la "facilitat" que tenim les dones per trobar parelles sexuals, que afecten la manera en què ens relacionem; la inseguretat que experimentem quan és de nit i anem soles pel carrer, que ens fa sentir por però sobretot ràbia; la manca de referents femenins en les ciències i la tecnologia, l'oci i la cultura, els currículums escolars, etc., no perquè no existeixin sinó perquè s'invisibilitzen; els discursos sobre sexualitat, maternitat i rols de gènere, que condicionen les decisions que prenem sobre les nostres vides; la manca de formació amb perspectiva de gènere dels funcionaris públics, que ha comportat casos tan lamentables com el de la Manada o els casos de violència obstètrica; i un llarg etcètera.

Afortunadament, per altra banda, el moviment feminista ha crescut notablement durant els darrers mesos, cosa que es va evidenciar amb el gran èxit de la vaga del passat 8 de març i de campanyes com Me Too, Ni Una Menos i la lluita de les companyes de Polònia i Argentina pel dret a l'avortament. Considerem que tot això és signe d'un augment de la sororitat i del convenciment que juntes tenim més força. Hem de continuar empoderant-nos i lluitant perquè les dones siguem visibles com a referents històrics i culturals, referents d'inclusió i diversitat, ocupant l'espai que ens mereixem i pel qual treballem dia a dia!

25 de novembre de 2018